

בעל הבית

נפתלי בן 10 ממודיעין עילית הגיע למכון לאחר מספר ניסיונות שלא צלחו.

ומעשה שהיה כך היה. מאז ומעולם סבל נפתלי מלקות קריאה. מבעיות התנהגות ומקשיים חברתיים.

בעודו כבן 6 או 7 שלחו אותו הוריו למספר תרפיות; תרפיה באומנות, תרפיה במוסיקה, ורכיבה טיפולית. אך כל אלו היו נחמדים לשעתם ולא הועילו לטווח הרחוק. בגיל 9 לקחו ההורים עבור נפתלי מורה מקדמת בהוראה מתקנת שתעבוד איתו ותקדם אותו. אלא ש...

נפתלי היה טיפוס שתלטן, מלא מרץ נעורים ושובבות. וגם מבחינת המראה החיצוני הפיזי שלו. הוא היה יותר דומה לנער בן 15. נפתלי עשה בשיעור הפרטי ככל העולה על רוחו. חיטט בתיק האישי של המורה. נכנס ויצא מתי שבא לו. ובכל פעולה טיפונת קשה, הוא התמרד והתחיל בקונצים והתפרצויות.

כך נמשך הדבר במשך חודשים. ההורים לא היו מודעים לכך. עד שלאחר תקופה די ארוכה, המורה המסכנה שלא הורגלה לנקוט ביד תקיפה. נאלצה להודות בפה מלא בפני ההורים כי היא לא רואה טעם להמשיך.

ההורים בררו והגיעו למכון הקריאה "דרכי הקריאה".

בתום הפגישה הראשונה, הומלץ להורים לפנות לשני גורמים; (1) בדיקה אצל נוירולוג – קשב וריכוז. (2) הפניה למרפא בעיסוק. כצפוי, אכן נפתלי קיבל במישור האחד את המרשם התרופתי הנכון והמדויק בסוג ובמינון הנכונים. ובמישור השני, (כמעט) כצפוי, הסתבר שנפתלי סובל מבעיה בתחום הריפוי בעיסוק שמוגדר "היפו סנסוריי" (תת תחושה), מה שגורם לו בתת מודע לרצות להרגיש תחושה כל הזמן, ולנגוע בכל דבר שזז. ובמישור השלישי הוא קיבל את העזרה בקריאה במכון. לאחר חמישה חודשים בלבד סיים נפתלי בהצלחה את לימודיו במכון כשהוא הופך לאחד מחרוצי הכיתה!